LAMPO

Marchë u Scarafónë, nu juornë jèttë a caccia sottë Tuórë, vicinë a u sciumë Tappinë, là è na bóna zòna dë béccàccë.

Gërannë pë lë macchièttë chë štannë vicinë a u Pontë 'e Tuorë, vérë ca u canë zë ficchië rént'a nu cannitë. Mò, datësë ca zë truàvë scòmmërë, pë z'avvicënà a u cannitë, zómpa nu lëmëtónë e zë rëtróvë sprufunnatë là, rént'a na lama.

Próva a 'scì da chélla jòzza e succérë ca chiù zë smuvéva e chiù sprufunnavë e nën tënévë manchë la forza dë caccià nu piérë da lë štëvalë, chë évënë rëmaštë 'ncullatë rént'a la jòzza.

Ncumènzë, allora, a tëné paura e zë méttë a chiamà u canë. La bèštia sëntija, ma 'nzë smuvèa pëcché štèa puntannë la béccaccia.

Marchë, 'mpauritë, chiamava ancora chiù fortë, pëcché z'éva sprufunnatë quascë fin'a la cinta d'u cauzonë, quannë u canë zë në èscë da u cannitë kë la bëccaccia 'mmocchë e va dërittë addò u patrónë.

Mò Marchë 'nzë në frëcavë dë la béccaccia e dicéa a u canë: Lampë aiutëmë...

U povërë canë capèttë la situazionë e u vuléa aiutà, ma l'anëmaluccë 'nsapèa cummë fa e 'ncumènzë pur'issë a 'ualijà.

Štènnë na fréca 'e tiémpë a cummattë, ca Marchë lë vulèa fa capì dë raccoglië na céppa sécca ca štèa làvvicinë. Ma nièntë. Sé non ché u canë a nu ciértë mumèntë sèntë nu passë dë unë chë štèa passannë pë la vianóva, a na cëntënarë 'e mètrë da u cannitë. Quannë u canë piglië e corrë vèrzë la štrara. Z'avvicinë a 'št'omë e abbaia kë insištènza. Ma u povërë ómë zë pënzava ca u vulèa muccëcà e cërcava d'u scaccià. Ma u canë insistévë e ualijavë cummé quantë unë chiagnë.

Allóra 'št'ómë capèttë, piglia e fa cénnë a u canë e i' 'nnantë.

U canë, cuntiéntë ca éva štatë capitë, piglia e u portë juštë addò štèa u patrónë.

Quišt'ómë quannë vérë a Marchë tuttë rëchinë 'e jòzza, dicë: E cummë scié fattë a funì 'llochë 'ddéntrë? cèrtë ca scié cacciatorë buonë, mò 'llóchë t'avéssa rëmané!, dicettë ironicamèntë.

Po' pigliattë nu ramë gruossë e lë dicèttë: 'ppiccëtë a 'ssu ramë!

E accusì u cacciattë fórë, ma kë nu štëvalë sulë, pëcché quill'autë éva rëmaštë rénta a la jòzza.

Marchë zë n'avètta rëturnà fin'a la machëna scauzë e da quillë juornë tuttë sapèanë d'u mëraculë chë avèa fattë Lampo e dë la fessaggëna d'u patrónë.

Tuttë hannë lë mëraglië d'órë o d'argiéntë quannë l'uommënë fannë cacché bravura, ma Lampo nn'avutë niéntë, sulë tanta "passallà!" fin'a la vicchiaia.

Ma cë štarà all'atë munnë u paradisë dë lë canë?

2004